

VU LAN CÀI HOA TRẮNG

Phạm Kim Thuận

Tôi nhớ mẹ tôi suốt cả đời
Ngày Vu Lan đó mẹ cùng tôi
Đến chùa quỳ thắp hương dâng Phật
Bây chừ mẹ đã quá xa xôi!
Thêm mùa Vu Lan nữa đến rồi
Mẹ không còn cười nói bên tôi
Như mây gió thoảng ngoài song cửa
Tôi mất mẹ tôi trên cõi đời!
Hoa trắng khiết tinh cài ngực áo
Ngậm ngùi chạnh biết mình mồ côi
Cả ba cả mẹ không còn nữa
Chợt thấy hoang vu cả bầu trời!
Tôi vẫn về chùa mỗi Vu Lan.
Thầm lặng một nỗi niềm riêng mang
Hạnh phúc cùng ai cài hồng đỏ
Được về ôm ba mẹ nhẹ nhàng
Dẫu bao nhiêu tuổi cũng thêm nà
Được ngồi kề bên mẹ bên ba
Được nâng niu đôi bàn tay gầy guộc
Được vuốt ve thương mái tóc già

Song thân chừ đã ở thật xa
Nguyện người an vui cõi Di Đà
Trong khói hương trầm bay thanh thoát
Có bóng dáng người trong bao la.

PKT _ SG 12/08/22